

Svitzers Bjærgningsentreprise her i Landet, og skønt jeg ikke er den, der er nærmest kaldet til at tage Ordet, forekommer det mig dog, at et saadant Angreb, navnlig med udenlandsk Baggrund, paa et anset dansk Selskab ikke skal fremføres her i Tinget aldeles uimodsagt. Jeg er lejlighedsvis ganske tilfældigt ogsaa bleven opmærksom paa meget graverende Klager fra udenlandsk Side mod dette Selskab for at have gjort sig utilladelig Fordel ved slige Entrepriser. Men naar jeg har kunnet følge den paagældende Retssag, er Resultatet hver Gang blevet, at Klagerne have været ganske uberettigede. Jeg synes, at det skulde siges her. Endvidere vil jeg bemærke, at hvis dette Selskab i det hele og store var i Stand til at gøre og havde gjort det til Princip at flaa enhver skadelid, det kunde komme i Lag med, vilde Resultatet deraf absolut vise sig i, at Selskabets Aktiers Kurs var højere og dets aarlige Udbytte ganske anderledes, end det i Virkeligheden er.

la Cour: Jeg kan ikke godkende den sidste ærede Talers Argumentation. Selvfølgelig maa der vel være nogen Baggrund, naar Udlandet klager derover, og dersom det ærede Medlem vil se paa, hvad der er fremkommet der, saa vil han se, at i intet andet Land gives der Bjærgelav Tilladelse til at slutte Overenskomst med et privat Selskab om at dele Udbyttet af Bjærgningen af de Skibe, der strande paa deres Kyster. Det ærede Medlem sagde til Forsvar for Svitzers Bjærgningsentreprise: Jeg har fulgt de forskellige Domme, der ere fældede, og ser ikke, at der er meget at sige til de Fordringer, der have været stillede. Nej, der er ganske simpelt ikke noget at sige til, at Svitzers Selskab beregner sin Tilstedekomst og sine Udgifter, og Sø- og Handelsretten bliver jo nødt til at tildømme det dem, den kan ikke drage dem fra, da den jo ikke kan afgøre, hvorvidt Skibet kunde være reddet uden Svitzers Tilstedekomst. Men det er dog indlysende, at naar et Selskab slutter Kontrakter med en Masse Folk langs Kysterne, hvor det ligefrem siger: Vi ville have en Akkord med jer, vi ville ingen Konkurrenter have her, vi ville selv sammen med jer have Fordelen af enhver som helst Stranding, der sker her — saa maa der dog til Baggrund ligge, at Svitzers Selskab finder, at det er en Fordel for det at binde Kystbeboerne til at nægte at hjælpe, medmindre dets Baade komme til Stede. Jeg kan derfor ikke billige den ærede sidste

Talers Forsvar for Svitzers Bjærgningsentreprise.

Jørgen Berthelsen: I Anledning af den Kritik, der er fremkommen fra det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (la Cour), vil jeg gerne gøre en Bemærkning. Udvalget, som har behandlet denne Sag, blev nedsat den 28. Oktober forrige Aar, og Betænkningen blev afgiven den 12. Januar 1909. Anden Behandling fandt Sted den 20. Januar, og tredie Behandling finder jo altsaa Sted i Dag, den 27. Januar. Jeg vil gerne oplyse, inden vi slutte denne Sag, at der ikke for Udvalget under hele Behandlingen, som virkelig har været temmelig indgaaende — vi have saaledes haft tre Konferencer med Ministeren om forskellige Spørgsmaal —, er fremsat en eneste Indvending imod Forslaget, som det forelaa ved anden Behandling, uagtet Betænkningen havde været omdelt længe i Forvejen, og det i Dag er 7 Dage siden, vi behandlede Sagen. Tværtimod er der kommet Anerkendelser af Lovforslaget, som det var vedtaget ved anden Behandling, fra de interesseredes Side.

Ordføreren (Johnsen): Den ærede Ordfører for Mindretallet (la Cour) ytrede blandt andet, at Sø- og Handelsretten ikke kan afgøre, om Bjærgningen kunde være sket uden Svitzers Assistance eller ikke. Men det Ændringsforslag, der er stillet, gaar jo netop ud paa, at Retten skal afgøre, om saadant kan „antages“ — „medmindre det er aldeles uantageligt“, saaledes som det hedder i Ændringsforslaget. Der maa naturligvis i slige Tilfælde dømmes efter et Skøn, ligesom i andre lignende Forhold. Naar det ærede Medlem gik ud fra, at den af ham selv oplæste Bestemmelse ikke værnede tilstrækkeligt mod ubillig Betaling, saa kan jeg ikke indrømme Rigtigheden heraf. Der staar utrykkelig i denne Bestemmelse, Sølovens § 227, at Retten „kan nedsætte den betingede Godtgørelse, naar denne betydeligt overstiger, hvad der skønnes at være passende“. Jeg kan ikke se andet end, at denne gode Bestemmelse afgiver et saa fyldestgørende Værn for enhver, der behøver Assistance til Bjærgning af sit Skib eller Ladning, som man kan forlange.

Hage: Jeg skal ikke komme ind paa den Diskussion, der har været ført om, hvorvidt Selskabet Svitzer har været for vidtgaaende i sine Fordringer overfor de skibbrudne, men da jeg er en aldeles